

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 9 października 1972 r.

Nr 46

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

252 — z dnia 7 października 1972 r. w sprawie zwołania sesji Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej 501

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

253 — nr 247 z dnia 15 września 1972 r. w sprawie wytycznych do ustalania cen detalicznych artykułów rynkowych pochodzących z produkcji uzupełniającej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych 501

ZARZĄDZENIE

254 — Ministra Komunikacji z dnia 16 września 1972 r. w sprawie znaków informacji turystycznej dla kierujących pojazdami 502

252

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 7 października 1972 r.

w sprawie zwołania sesji Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Na podstawie art. 25 ust. 1 pkt 2 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Rada Państwa postanawia zwołać drugą sesję Sejmu VI kadencji z dniem 10 października 1972 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*

253

UCHWAŁA Nr 247 RADY MINISTRÓW

z dnia 15 września 1972 r.

w sprawie wytycznych do ustalania cen detalicznych artykułów rynkowych pochodzących z produkcji uzupełniającej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) oraz art. 3 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 44, poz. 399) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uchwała określa wytyczne do ustalania cen detalicznych artykułów rynkowych pochodzących z produkcji uzupełniającej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych objętych planowaniem centralnym, zwanych dalej „przedsiębiorstwami”.

2. Przez produkcję uzupełniającą artykułów rynkowych należy rozumieć produkcję, o której mowa w uchwale nr 316 Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 1971 r. w sprawie podziału zysku z uzupełniającej produkcji artykułów rynkowych oraz korekty funduszu płac związanego z tą produkcją (Monitor Polski z 1972 r. Nr 6, poz. 37).

§ 2. 1. Ceny detaliczne artykułów rynkowych, zwanych dalej „artykułami”, o których mowa w § 1, uzgadniają przedsiębiorstwa podejmujące ich produkcję z zakupującymi je przedsiębiorstwami handlowymi, jeżeli na dany artykuł nie została ustalona cena przez właściwy organ na podstawie odrębnych przepisów.

2. Za cenę uzgodnioną uważa się cenę potwierdzoną pisemnie przez zakupujące artykuł przedsiębiorstwo handlowe.

3. Uzgodnienie ceny powinno nastąpić przed rozpoczęciem produkcji artykułów.

§ 3. 1. Przedsiębiorstwo podejmujące produkcję artykułu i przedsiębiorstwo handlowe uzgadniają cenę detaliczną na poziomie odpowiadającym przewidywanemu kosztowi produkcji zwiększonemu o zysk producenta, stawkę podatku obrotowego i o marżę handlowe.

2. Zysk producenta, uwzględniany przy uzgadnianiu ceny (ust. 1), nie może przekroczyć więcej niż o 100% stawki zysku ustalonej dla branży producenta, z wyjątkiem wypadków przewidzianych w § 4.

3. Przez stawkę podatku obrotowego (ust. 1) rozumie się stawkę podatku obrotowego obowiązującą przedsiębiorstwa państwowego przemysłu terenowego i spółdzielnie, ustaloną odrębnymi przepisami.

§ 4. Obliczone według zasady określonej w § 3 ust. 1 ceny artykułów powinny być przed ich uzgodnieniem porównane z cenami artykułów najbardziej zbliżonych pod względem wartości użytkowej. Jeżeli porównanie takie wykaże, że cena jest za niska w stosunku do ceny artykułu porówny-

walnego, może ona być uzgodniona w relacji do ceny artykułu porównywalnego.

§ 5. Cena uzgodniona według zasady określonej w § 3 ust. 1 ma charakter ceny maksymalnej. Producent i przedsiębiorstwo handlowe mogą cenę tę obniżyć, jeśli nowa cena daje pokrycie kosztu własnego produkcji, zwiększonego co najmniej o stawkę podatku obrotowego i o marżę handlowe.

§ 6. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów i innym zainteresowanym ministrom oraz Przewodniczącemu Państwowej Komisji Cen.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

254

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 16 września 1972 r.

w sprawie znaków informacji turystycznej dla kierujących pojazdami.

Na podstawie art. 14 pkt 1 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych (Dz. U. z 1961 r. Nr 53, poz. 295 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) oraz § 120 ust. 3 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lipca 1968 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 27, poz. 183) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się następujące znaki informacji turystycznej dla kierujących pojazdami, korzystających z dróg publicznych:

- 1) znaki lokalizacji — wskazujące miejsce zainteresowania turystycznego, umieszczane w pobliżu takiego miejsca,
- 2) znaki drogowskazowe — wskazujące kierunek dojazdu do miejsca zainteresowania turystycznego, umieszczane na skrzyżowaniach dróg.

2. Wzory znaków informacji turystycznej podane są w załączniku do zarządzenia.

§ 2. Znaki lokalizacji są następujące:

- 1) „bufet lub kawiarnia” (rysunek A-1),
- 2) „restauracja” (rysunek A-2),
- 3) „hotel (motel)” (rysunek A-3),
- 4) „miejsce na obozowisko (camping)” (rysunek A-4),
- 5) „schronisko młodzieżowe” (rysunek A-5),
- 6) „punkt informacji turystycznej” (rysunek A-6).

§ 3. Znaki drogowskazowe są następujące:

- 1) „przystań wodna lub żegluga” (rysunek B-1),
- 2) „plaża lub miejsce kąpielowe” (rysunek B-2 i B-2a),
- 3) „zabytek” (np. zabytek architektury, pole bitwy) (rysunek B-3),
- 4) „muzeum” (rysunek B-4),
- 5) „zabytek przyrody” (rysunek B-5),
- 6) „punkt widokowy” (rysunek B-6),
- 7) znaki określone w § 5 ust. 3 i 4 (rysunek B-7 i B-8).

§ 4. 1. Znaki lokalizacji umieszcza się w zasadzie przy obiektach oddalonych od drogi nie więcej niż 500 m. Znak lokalizacji może być poprzedzony takim samym znakiem z dodatkowym oznaczeniem odległości (rysunek A-4). Na znaku przy obiekcie może być umieszczona strzałka wskazująca, po której stronie drogi znajduje się obiekt (rysunek A-2).

2. Znaki lokalizacji wymienione w § 2 pkt 1—3 umiesz-

cza się poza obszarami zabudowanymi, a na obszarach zabudowanych w tych wypadkach, gdy warunki lokalne (np. niedostateczna widoczność obiektu z drogi) uzasadniają umieszczenie znaku.

§ 5. 1. Znaki drogowskazowe umieszcza się w pobliżu miejsca, do którego dojazd wskazują, w zasadzie na skrzyżowaniu z drogą dojazdową, a jeżeli uzasadniają to warunki lokalne (np. rzadka sieć dróg), również na skrzyżowaniu poprzedzającym.

2. Nazwę obiektu zainteresowania turystycznego na znaku drogowskazowym podaje się tylko w tych wypadkach, gdy w danej miejscowości (rejonie) znajduje się kilka obiektów tego samego rodzaju, które mają różne nazwy. Nie dotyczy to znaków B-3 i B-4, na których nazwę obiektu podaje się w każdym wypadku.

3. Na znakach drogowskazowych mogą być umieszczone również symbole znaków lokalizacji, przedstawione na rysunkach A-4, A-5 i A-6. Przykład takiego drogowskazu przedstawia rys. B-7.

4. Jeżeli istnieje potrzeba wskazania przed skrzyżowaniem dróg (ulic) kierunku na wprost do obiektu zainteresowania turystycznego, stosuje się w tym celu znak drogowskazowy według wzoru przedstawionego na rys. B-8.

§ 6. 1. Znaki informacji turystycznej umieszczane są przez zarząd drogi na wniosek właściwego terenowo organu do spraw kultury fizycznej i turystyki prezydium powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat miejski lub miasta wyłączonego z województwa), z wyjątkiem znaku A-5 „schronisko młodzieżowe”, umieszczanego na wniosek organu terenowego Polskiego Towarzystwa Schronisk Młodzieżowych, oraz znaków B-3 „zabytek” i B-4 „muzeum”, umieszczanych na wniosek terenowo właściwego konserwatora zabytków.

2. Znaki informacji turystycznej będą wykonywane i konserwowane przez zarządy dróg na koszt organów do spraw kultury fizycznej i turystyki wymienionych w ust. 1.

3. Znaki lokalizacji powinny mieć wymiar 600 mm × 750 mm, znaki drogowskazowe powinny mieć wysokość 250 mm. Wymiary cyfr i liter oraz wymiary obrzeża powinny być zgodne ze stosowanymi na znakach drogowych odpowiedniej kategorii.